

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget)

Landdistriktsredegørelse af 29/4 99.

(Redegørelse nr. R 17).

1. INDLEDNING

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen): Regeringen har siden 1997 fremlagt en årlig redegørelse for udviklingen i landdistrikterne. Redegørelsen for 1999 er således regeringens tredje Landdistriktsredegørelse.

De tidligere redegørelser har understreget det fælles ansvar, som Folketinget og regeringen samt de enkelte lokalsamfund, kommuner og amtskommuner har for at fremme udviklingen i landdistrikterne.

I redegørelserne behandles endvidere landdistrikternes udviklingsvilkår med udgangspunkt i den økonomiske og befolkningsmæssige udvikling, befolkningens levevilkår, erhvervsudviklingen og den offentlige service. I forlængelse heraf gennemgås - på tværs af en række sektorområder - regeringens initiativer for landdistrikterne.

Landdistriktsredegørelsen for 1999 følger op. Foruden at belyse udviklingen i landdistrikterne, vil redegørelsen således gøre status for regeringens målrettede initiativer for landdistrikterne samt beskrive regeringens nye indsatsområder.

2. UDVIKLINGEN I LANDDISTRIKTERNE

Danmark har siden regeringen tiltrådte i 1993 været i sund og kraftig fremgang. Regeringens økonomiske politik har medført øget velstand og forbedringer på vigtige velfærdsområder.

Denne positive samfundsudvikling er ikke mindst kommet landdistrikterne og landkommunerne til gode.

I det følgende opridses de seneste års udvikling på landet. Den nærmere talmæssige belysning af udviklingstendenserne i landdistrikterne fremgår af bilaget til redegørelsen. (Ikke optrykt her). Bilaget indeholder også en nærmere afgrænsning af landdistrikterne og byområderne samt de anvendte kommunegrupper.

I bilaget er der også en beskrivelse af nogle af de forsknings- og udredningsprojekter, der vedrører landdistrikterne og landkommunerne.

2.1 Befolkningsudviklingen

I 1990'erne er befolkningstilbagegangen standset i landdistrikterne og landkommunerne, og i de seneste år har der endda været en befolkningstilvækst.

Befolkningstallet i landkommunerne var fra 1990 til 1995 næsten konstant, mens det har været stigende fra 1995 til 1999. I 1999 har landkommunerne, jf. afgrænsningen i bilaget, således 797.000 indbyggere, svarende til 15 pct. af befolkningen. Det gælder dog, at stigningen har været mindre i kommunernes landdistrikter end i byområderne.

Landkommunerne har relativt til bykommunerne flere børn og ældre og dermed flere indbyggere uden for den erhvervsaktive aldersgruppe.

I 1998 er der set i forhold til 1990 færre indbyggere i landkommunerne, der kun har grundskolen som deres højeste uddannelse. Endvidere er der, selv om uddannelsesniveaulet stadig er noget lavere i landkommunerne end i bykommunerne, sket en indsnævring i forskellen i uddannelsesniveaulet.

En større del af befolkningen i landkommunerne end i bykommunerne pendler til arbejde uden for deres bopælskommune. Udpendingen fra udkantskommunerne er generelt lavere end fra de øvrige landkommuner.

2.2 Den generelle økonomiske udvikling

I såvel landkommunerne som bykommunerne faldt beskæftigelsen fra 1990 til 1994, mens beskæftigelsen siden 1994 har været stigende. I perioden 1994-1997 var der således en stigning i beskæftigelsen - dvs. antal arbejdspladser - i land- og bykommunerne på henholdsvis 2,1 pct. og 3,5 pct.

Siden efteråret 1991 har den sæsonkorrigerede ledighedsprocent været lavere i landkommunerne end i bykommunerne. Forskellen i ledighedsprocenten var størst i 1994 og 1995, men er siden indsnævret til i december 1998 at udgøre 5,6 pct. i såvel land- som bykommunerne.

I perioden 1990-1999 er der sket en udjævning mellem land og bykommunernes udskrivningsgrundlag pr. indbygger. Væksten i udskrivningsgrundlaget pr. indbygger har i perioden således været højest i landkommuner med en gennemsnitlig årlig vækst på 4,9 procent